

XXIII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Straffelov for Krigsmagten.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 24de Februar 1881).

Efter de udførlige Behandlinger, som nærværende Sag gjentagne Gange har været Gjenstand for i begge Thing og navnlig i Folkethinget, har det staaet klart for de Medlemmer af nærværende Udvalg (Bertelsen, Vojfen, Rjer, Madsen og Stenbæk), som nærmest slutte sig til Forslagsstillerne, at, dersom det overhovedet skulde kunne lykkes at gennemføre Sagen, saa maatte man væsentligst rette sin Opmærksomhed paa muligen at fjerne de Uoverensstemmelser, som stode til Rest ved den sidste Behandling i 1877, og som Regel kun berøre saadanne Punkter af Udkastets øvrige Indhold, hvis Ændring muligen kunde lette en Forstaaelse om de Hovedpunkter, hvorom Enighed ikke tidligere var tilveiebragt. Disse Hovedpunkter vare som bekendt Fastsættelsen af selve Straffearterne. Folkethinget var sidst blevet staaende ved at aabne Udgang til Anvendelse af Arrest i Bøien i Felten og i Krigsstibene (jfr. Forslagets § 26), men under Forudvæning af, at Loven dengang kunde være bleven ført igjennem, var det stillet i Udfigt, at man kunde være gaaet ind paa under lignende Forhold at lade anvende Staastraf i Form af Binden til en Hæl eller lignende. Hellere end at gjøre denne Indrømmelse overfor en Straffemaade, der i sin Udførelse kan være udset for Ulikaaarlighed, er Flertallet iaar enedes om at lade Bøiestrafpen anvende som ordinær Straf baade ved Hæren og Flaaden, og man er

herved gaaet ud fra, at denne Straf mere vil faae Karakteren af en stærket Arrest end af legemlig Bøid, da den saaledes Fængslede ikke hindres i sin fri Bevægelse, uden forsaavidt han er bunden til et fast Punkt. Man forudsætter herved, at den eller de anvendte Lænker fastgjøres til et Punkt i Lokaleets Gulv, er mindst af 1 Alens Længde; at den saaledes Fængslede forøvrigt med Hensyn til Kost, Varme og Lys behandles lige med Vagt-arrestanter, ligesom der ved Udtrykket „et saavidt mulig afspærret Sted“ kun sigtes til Forholdene ombord i Krigsstibene samt til saadanne Forhold i Felten, hvor et særlig indelukket Lokale ikke kan staves tilveie.

Det andet Hovedpunkt var Spørgsmaalet om eventuel Erstatning for den Del af Tjenestetiden, som de Straffede tilbringe i Fængsel (Loforslagets § 32) eller om en Til-lægsstraf til Skarpelse af samtlige Fængselsstraffe, efter at de føleligere legemlige Straffe vare aflastede. Folkethinget var enedes med den tidligere Krigsbeslutning om dette Forholds Ordning saaledes, som det er fremstillet i den foreliggende § 32, hvorved Enhver, der har siddet i Fængsel mere end 5 Dage af sin Tjenestetid, skulde holdes inde til Erstatning i ligesaa lang Tid, som Fængselsstraffen har været, idet man gif ind paa, at denne Erstatning kun maatte betragtes som Erstatning for den for Uddannelsen tabte Tid. Fra flere Synspunkter maa man imidlertid er-